Enderrock | Ainhoa Sansó | Actualitzat el 06/04/2020 a les 14:30

'La veu de la muntanya', cançó per cançó

Estrenem en exclusiva el nou àlbum de Xavier Baró i en repassem els temes un per un

Xavier Baró | Juan Miguel Morales

El cantautor almacellenc, **Xavier Baró**, estrena a Enderrock.cat el nou treball *La Veu de la Muntanya* (La Llàntia, 2020), just el dia abans del seu aniversari -demà 7 d'abril, en què ja es podrà trobar el disc també al seu bandcamp-. Aquesta vegada però, el regal el fa ell, donant al públic el seu llarga durada en aquest període de confinament. A l'àlbum, el músic hi manté l'estil sonor folk i acústic i l'acompanya de lletres amb un to poètic i narratiu. Repassem amb **Baró** els dotze temes que formen *La Veu de la Muntanya* i els escoltem en exclusiva.

1. "Brida"
"És un poema de Maria-Mercè Marçal que vaig musicar tot just llegir el primer vers: "Traginer de cançons en cavall sense brida". L'havia escrit per a mi".

2. "Princesa del castell deshabitat"
"La cançó parla d'aquells que viuen el seu somni i són incapaços de connectar amb la vida codificada: llevar-se, treballar, menjar, una mica d'oci, dormir i tornar a treballar. Els dos personatges de la cançó no s'hi poden adaptar: són uns solitaris".

3. "Berlin"

"La vaig fer a Berlín en una terrassa després de veure passar uns corbs. És una cançó que es pregunta si els nostres desigs i afliccions pugen a les eternes galàxies i són escoltats".

4. "La veu de la muntanya"
"És una cançó primitiva, com si fos la primera cançó. Parla del dia de la fi d'aquest sistema de diferències socials i injustícies que els magnats de la terra, els responsables de tanta infelicitat, causen en els més desprotegits. Crec que la vaig fer com una venjança".

5. "Mapa de la nit"
"Una cançó que podria haver estat escrita en aquest confinament. La nit ens mostra el caos que ha d'arribar i que ja es veia a venir: el camí sense sortida en què ens han posat i la velocitat que havíem agafat per la carretera equivocada i ens diu que ja estàvem avisats".

6. "Un port on ancorar"
"Aquesta mira als ulls de l'amor i escriu el que hi veu. Si caus sota el seu embruix, quan et miris al mirall no et reconeixeràs, t'ha transfigurat".

7. "Els saltadors de camins"
"Una tema tradicional de l'extens cançoner català de cançons de bandolers. Bertolt Brecht va escriure: "Robar un banc potser no està bé. Però és pitjor fundar-lo".

8. "Havanera dels nois que marxen a la guerra de Cuba"
"El text està basat en un de tradicional. És un noi jove, català, de pagès, que envien a Cuba a lluitar contra els independentistes cubans. I això li destrossa el cor a ell, a la família i a la pobra aimada que no pot deixar de plorar".

9. "A galeres"
"Un altre text antic sobre jutges d'ànima negra que t'ho poden prendre tot, la vida, la llibertat, les esperances..., siguis o no culpable. I el llibre de la justícia també l'han empresonat".

10. "I entre oliveres somiar"
"Una cançó bucòlica entre oliveres. Sents una pau que et convida a quedar-te allà i a deixar les cadenes penjades en una branca, perquè has vist l'eternitat".

11. "Barrancs"
"És un tema que està dedicat als cors ferits d'amor i que demanen ben poc: només una mica de calidesa".

12. "La rosa meditativa"
"Aquesta peça instrumental posa el punt final al disc i ve a dir: "Senyores i senyors, hem arribat al final. Desitgem que hagin gaudit d'una agradable vetllada amb el nostre espectacle: el Circ del Amants. Bona nit i moltes gràcies!"